

Hoe nu? De golfsport op den slechten weg?

De winnaar uitgejouwd!

Gaat golf dezelfde verworping tegemoet als men in andere takken van sport heeft bemerkt, toen de populariteit er van te groote vormen ging aannemen? Men zou het haast denken, wanneer men hoort wat er in Omaha in de Ver. Staten is gebeurd tijdens het recente Amerikaansche amateurkampioenschap. Daar was de titelhouder en inwoner van Omaha, Johnnie Goodman, in de eerste ronde reeds geslagen door een onbekend deelnemer en dit had een averechtsche uitwerking op het talrijke publiek, dat in Omaha wel bijzonder chauvinistisch schijnt te zijn. Men zocht naar ontlasting van de teleurstelling en vond die in den uiteindelijke winnaar Ward, die, naar het gerucht ging — door Ward positief tegengesproken — zich in zeer afkeurende termen over de Omahasche golfbaan had uitgelaten. Toen kon Ward geen goed meer doen en men poogde in de finale tegen Abbott om Ward door hoonen en jowen uit zijn spel te brengen. Alleen de goede slagen van Abbott werden toegejuicht. Het hielp niet, want Ward — vorig jaar ook finalist — won met 4 en 3. Toen droeg men niet Ward in triomf op de schouders naar het clubhuis, maar.... den verliezer Abbott!

Gemaskerd golfspeler.

In Amerika hebben overigens meer gekke dingen hun intrede in golf gedaan. Om de groote geldtornooien, welke iedere stad die zich respecteert als reclame voor de stad en de golfbaan, regelmatig houdt, nog attractiever te maken voor het publiek, kwam het kortelings voor, dat groote ophef werd gemaakt van een gemaskerd golfspeler, die aan een tornooi zou meedoen. Deze speler zou in zijn particuliere leven een „vlek” hebben gehad en thans alleen nog gemaskerd zijn geliefkoosde golfspel beoefenen. Iedereen kwam natuurlijk kijken en men gist nog wie de bewuste speler was, die slechts matig golf toonde en na twee ronden niet meer in de baan verscheen. Maar het publiek was komen kijken!

Golftalent en gangsteraanleg.

John Montague was deze gemaskerde golfspeler echter niet. Hij heeft inderdaad een „vlek” in zijn particulieren levenswandel, n.l. een overval op een benzine-laadstation in Californië. Voordat hij hiervoor gegrepen werd, was hij in de omgeving

van Hollywood een geziene figuur op de golfbaan en een geregeld gast van den filmster Bing Crosby, die steeds met Montague op Crosby's particuliere baan speelde. De dikke „bonhomme” Montague met een filmischen lach op de lippen maakt op de foto's ook geen onsympathieken indruk. Hij dankte zijn faam, behalve aan den overval, ook aan zijn ronde golf met schoffel, hark en honkbalknuppel, utensiliën, waarmede een golfspeler niet gaarne een ronde zal maken. John Montague deed het en met succes, zóó zelfs, dat de pers hem plots als kampioenscandidaat uitkreeet en zijn deelneming aan het nationale kampioenschap aanbeval!

Zoo ver kwam het niet, want tijdens één van zijn oefenronden werd Montague gearresteerd. De sportieve rechercheurs stonden hem toe zijn ronde uit te spelen, zij het dan, dat zij hem discreet volgden. Dit werkte blijkbaar toch op de zenuwen van Montague, die een slechte score maakte....

Voetbal.

DE BAL AAN DEN DOELPAAL.

In een brief over de Italiaansche sport, voorkomend in het Duitsche blad Fussball-Woche lezen wij het volgende merkwaardige geval. Bij een wedstrijd op een terrein in de omgeving van Milaan, waar twee jongenselftallen tegen elkaar speelden, stonden de doelen blijkbaar niet al te stevig, wat men had trachten te verhelpen door paal en lat met een paar flinke spijkers met elkaar te verbinden.

Bij een schot hard in den bovenhoek van het doel kwam toevallig de bal tegen zoo'n spijker aan, met het merkwaardig gevolg, dat hij in den hoek van het doel bleef heen- en weer schommelen! De spijker was n.l. toevallig gegaan door een lusje van den losgeraakten veter van den bal! Spelers en toeschouwers stonden een oogenblik sprakeloos; zelfs de scheidsrechter moest zich even bedenken, wat hem in dit geval te doen stond. Na kort beraad haalde hij den bal van den spijker en liet hij den doelman een doelschop nemen. Hevig protest volgde, want de veter was zóó ver losgerukt, dat bij het heen en weer slingeren tusschen de palen de bal niet slechts eenmaal, maar zelfs verschillende malen geheel en al over de doellijn was geweest.

De scheidsrechter gaf ten slotte dan ook het doelpunt.

Dr. SPOELDER AAN HET WOORD.

We lezen in *Het Volk* over een causerie van Dr. Spoelder, den bekenden Haarlemschen sportmanpaedagoog, rector van het gymnasium en voorzitter van H.F.C.:

Dr. Spoelder behandelde met de aanwezigen de vraag, wat de voetbalscheidsrechter met concentratie heeft uit te staan en wel naar aanleiding van het zoo juist verschenen boek „Mysterieuze krachten in de sport”, van Joris van den Bergh en Karel Lotsy.

In dit boek, aldus Dr. Spoelder, staat veel wetenswaardigs en vooral de scheidsrechter kan van de idee van concentratie veel leeren. Toch zijn de conclusie, waartoe de auteurs komen van dien aard, dat gezegd moet worden, dat de schrijvers van dit boek de betekenis van de sport verkeerd inzien. Het boek toch geeft een definitie van de sport als doel en geeft blijk van een verwisseling van waarden, die voor niet critisch lezenden gevaarlijk moet worden geacht.

Men moet, aldus spr., de sport principieel ook weer niet tē hoog taazeeren en het is bepaald belachelijk te denken, dat sportpersoonlijkheden, wereldkampioenen e.d., als nationale figuren even belangrijk zijn als geleerden en kunstenaars van het formaat Rembrandt, Boerhaave, Lorentz en anderen.

BOKSEN.

De Europeesche kampioenschappen, die van 6 t/m. 10 December te Boedapest gehouden zouden worden, gaan wegens gebrek aan belangstelling niet door. Ook bokkers schijnen in deze tijden dus liever maar zoo dicht mogelijk bij huis te blijven....

Wanneer er niets tusschen komt, wordt de jaarvergadering van den N.B.B. op Zondag 22 Februari 1942 in Den Haag gehouden.

WIELRENNEN.

Onlangs vertelde Jaak Veltman in dit blad, dat Zesdaagsche koning Piet van Kempen weer zou gaan rijden; dit kan echter, voorloopig althans, niet doorgaan, want Piet is wegens het vervalschen van rekeningen bij sluikhandel in eieren veroordeeld tot een maand gevangenisstraf. Bovendien moet hij 7000 francs betalen. De beroepsrijders zullen hier waarschijnlijk niet rouwig om zijn, want reeds waren protesten opgegaan tegen de concurrentie; men oordeelde, dat v. Kempen het goed genoeg had, welvarend eigenaar van en hotel-café-restaurant als hij is.